

Mødet den 3. Juli 1924.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Marius Geertsen, Leonhard Hansen, S. Petersen og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 68—1924). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalg om **Besættelse af 1 Time-lærer- og 2 Timelærerindeembeder.**

Følgende Indstilling forelaa:

T i m e l æ r e r e m b e d e t.

1. Ulrich Poulsen, Aarhus.
2. R. Rasmussen, do.
3. Aa. Hansen, do.

T i m e l æ r e r i n d e e m b e d e r n e.

- I. 1. K. M. Hansen, Aarhus.
2. M. Andersen, do.
3. M. Kold Petersen, do.
- II. 1. Asta Jensen, Aarhus.
2. Sofie Nielsen, do.
3. C. Heltoft, do.

Indstillingen tiltraadtes.

2. (J. Nr. 28—1924). **Andragende fra Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening og Handels- og Kontormedhjælperforeningen om at maatte overtage Kontrollen med og Udbetalingen af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.**

Fra Hjælpekassen forelaa følgende Skrivelse:

»Foranlediget af, at Arbejdsdirektoratet paa et Møde d. 1. ds. med Repræsentanter for de

Institutioner, der forestaar Administrationen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, oplyste, at Refusion fra Arbejdsløshedsfonden ikke kunde forventes af Beløb, der er udbetalte, uden at den foreskrevne Godkendelse af at benytte andre Kontrol- og Udbetalingsregler end de sædvanlige, er indhentet, tillader Bestyrelsen sig herved at erindre det ærede Byraad om, at Smede og Maskinarbejderne nu paa 4. Maaned selv forestaar Kontrollen og Udbetalingerne til deres arbejdsløse Medlemmer, uden at saadan Godkendelse foreligger.

Handels- og Kontormedhjælperne, der har haft den samme Forret, er udelukkede fra ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse fra 1. ds.«

M. C. F a l k oplyste, at naar Handels- og Kontormedhjælperforeningen var blevet udelukket fra ekstraordinær Hjælp, laa det i, at der hver Maaned foretages en Beregning gennem Socialministeriet over, hvor mange arbejdsløse Fagene har, og dette Fag var saa ganske automatisk gledet ud. Angaaende Skrivelsen fra Hjælpekassen, saa havde Arbejdsdirektøren ganske vist udtalt sig som nævnt i Skrivelsen, men det var nærmest møntet paa de smaa Kommuner. Der var derfor næppe Anledning for Hjælpekassen til at blive nervøs, idet der jo havde foreligget Andragender fra de to Foreninger om Dispensation, og hvis den bevilgedes, kunde der ikke indvendes noget imod den Tid, der var gaaet, idet Byraadet jo havde vedtaget, at der kunde gives saadanne Dispensationer.

A n d r. C h r i s t e n s e n udtalte, at Spørgsmaalet var behandlet i det Udvalg, som i sin Tid blev nedsat til Forhandling med Hjælpekassen om disse Sager. Der forelaa altsaa Andragende fra 2 Organisationer om Dispensation fra de almindelige

Kontrolbestemmelser, men Taleren havde ikke tidligere vidst, at de praktiserede dette, som om de allerede havde faaet Tilladelsen, og at man altsaa fuldstændig havde ignoreret Byraadets Vedtagelse af Kontrolbestemmelserne.

F o r m a n d e n bemærkede, at der dog havde været Enighed om at faa det til at glide paa bedste Maade foreløbig. Men Taleren havde ganske vist ikke ventet, at det skulde vare saa længe, og det var til Dels Udvalgets Skyld.

A n d r. C h r i s t e n s e n hævdede, at de vedtagne Kontrolbestemmelser dog maatte gælde, indtil der var givet Dispensation, og det var derfor en lidt for flot Optræden af de to Foreninger. Angaaende selve Andragenderne saa Talerens Gruppe saaledes derpaa, at man af Hensyn til Konsekvenserne ikke bør anbefale dem; idet enhver Organisation saa kunde komme og kræve det samme, og en saadan Ordning ansaa man ikke for betryggende. Der var ogsaa nævnt Eksempler paa mangelfuld Kontrol fra Fagforeningers Side. Den borgerlige Gruppe havde erklæret sig villig til at gaa med til at indsende Andragenderne uden nogen Udtalelse fra Byraadet, men hvis en saadan skulde ske, Irraadede man at give Dispensationen.

M. C. F a l k gjorde opmærksom paa, at da Byraadet vedtog Kontrolbestemmelserne, kom der straks Andragende fra Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening om Dispensation. Man kunde da vente, at Spørgsmaalet hurtigt vilde blive afgjort, og der var derfor ingen Anledning til at gøre nogen Forandring for en ganske kort Tid, da det blot vilde medføre en stor Bekostning. Man burde her tage lidt praktisk paa Tingene og ikke blot sætte et stort Maskineri i Gang, som muligvis kun skulde virke en ganske kort Tid. At Andragendet om Dispen-

sation endnu ikke var afgjort, var ikke Foreningens Skyld.

H. P. Christensen henviste til det tidligere Cirkulære, hvorefter der skulde ske Udbetaling og Kontrol gennem Hjælpekassen, eventuelt i Forbindelse med Arbejdsanvisningskontoret, men der blev tillige givet Adgang til Dispensation, hvis der blev sendt Andragende derom til Arbejdsdirektoratet. Det var derfor ganske naturligt, at Fagforeningen søgte om Dispensation, og det kunde ikke bebrejdes denne, at Byraadet eller Udvalget havde forhalet Sagen. Som Forholdene laa, havde Hjælpekassen vist været lidt for hidsig med at udsende en saadan Skrivelse, for Arbejdsdirektøren kendte udmærket Forholdet i Aarhus. Hjælpekassens Skrivelse maatte næstmest betragtes som en Efterretningssag, indtil Afgørelsen fra Arbejdsdirektoratet forelaa. Taløren vilde paa sin Gruppes Vegne foreslaa at anbefale Andragenderne om Dispensation, men saaledes, at der tilføjes, at man kan anbefale det, fordi de to Foreninger igennem en lang Aarrække har haft fast Kontor med lønnet Kontorpersonale, saa at de kan føre en lige saa effektiv Kontrol som fra anden Side. Dermed var tillige givet, at man ikke havde bundet sig til at anbefale andre Andragender om Dispensation.

A. S n e u m forstod ikke rigtigt Overretssagfører Christensens Stilling, for den nuværende Arbejdsløshedslov var lavet af hans eget Parti sammen med de konservative, og den hjemlede Ret til Dispensation; naar en saadan kunde gives, fandt man ikke let Tilfælde, hvor den var mere berettiget end her. At nægte enhver Dispensation var at stille sig i Modsætning til dem, som havde givet Loven, nemlig Overretssagførerens eget Parti.

A n d r. C h r i s t e n s e n svarede, at een Ting var, at man i ganske faa Dage, indtil et Forhold kunde bringes i Orden, afviger fra Lovens Bestemmelser, men et andet var, at man Maaneder igennem gaar udenom de af Byraadet vedtagne Kontrolbestemmelser. Byraadet burde dog være enigt om at hævde, at dets Beslutninger skal følges. Taleren havde ikke lavet Arbejdsløshedsloven og agtede ikke at staa Last og Brast i euhver Henseende med dens Fædre, og selv om Loven gav Adgang til Dispensationer, saa var disse dog afhængige af en Beslutning, og man havde ikke nogen Pligt til at give dem. Taleren ansaa en Kontrol af Fagforeningerne for principiel uheldig; Kontrollen burde ligge paa et mere neutralt Sted. At de nævnte Foreninger havde Kontor, var ingen Garanti; for det kunde enhver Forening naar som helst oprette, saa man kom ikke udenom Konsekvenserne. Hvis derfor Andragenderne skulde indsendes med Byraadets Anbefaling, vilde Taleren anbefale at stemme imod.

J. C h r. M ø l l e r spurgte, om der ikke var flere Fagforeninger med fast Kontor og fastlønnet Personale. (Jo!). Hvis man derfor anbefalede disse Andragender, kunde man ikke sige nej til andre, som havde det paa samme Maade, og derfor var det næppe heldigt at give en saadan Anbefaling.

H. P. C h r i s t e n s e n meddelte, at f. Eks. i Horsens var der givet Dispensation, imod at der blev ført Kontrol fra et af de offentlige Kontorer. Selvfølgelig kunde der komme andre Andragender, men hvis Arbejdsløsheden blev meget stor, blev det ogsaa vanskeligt for Arbejdsanvisningskontoret at besørge Kontrollen.

M. C. F a l k oplyste, at Dispensationer var givet mange Steder, baade i København og Provinsby-

erne, saaledes at Kontorbestyrerne paa de kommunale Arbejdsanvisningskontorer har Ret til at paa-se, at Kontrollen bliver gennemført. Men der var næppe noget Sted, hvor man havde mere effektiv Kontrol end netop i Aarhus, og det havde Arbejdsdirektøren selv erkendt. Skulde Arbejdsløsheden blive meget stor, vilde det være ganske uoverkommeligt for Arbejdsanvisningskontoret at overkomme Kontrollen uden uforholdsmæssig store Udgifter.

F o r m a n d e n erkendte det berettigede i, at der var nogen Angst for Kontrollen, idet den for nogle Aar siden var mindre god. Men den Tid var forlængst forbi, og nu var der en saadan Disciplin indenfor Organisationerne, at der ikke var Tvivl om, Kontrollen var i Orden, saa Taleren nærrede ingen Betænkelighed ved at give Dispensation.

J. C h r. M ø l l e r havde ikke villet kritisere Kontrollen, men det farlige ved Sagen var, at der kunde komme altfor mange og kræve Dispensation, saa det var mest betryggende ikke at give en saadan. Kunde man blive staaende ved de to foreliggende Andragender, kunde man maaske gaa med dertil, men ellers vilde der let skabes et farligt Præcedens. Taleren troede ikke, at Arbejdsløsheden blev saa stor som nævnt, men skulde der en gang blive saa mange arbejdsløse, at Arbejdet blev uoverkommeligt, kunde man altid overveje, hvad der skulde gøres.

M. C. F a l k antog, at der var enkelte andre Fagforeninger, f. Eks. Tømrerne, som det vilde være ganske ved Siden af at nægte Dispensation, saafremt de vilde paatage sig Udgiften derved.

F o r m a n d e n erklærede, at der altsaa forelaa Forslag fra H. P. Christensen, som gik ud paa at anbefale de to Andragender under Hensyn til, at

Foreningerne har fast Kontor med fastlønnet Personale og derfor vil være i Stand til at føre den nødvendige Kontrol, som de allerede har gjort gennem flere Aar. Taleren vilde nu sætte dette Forslag under Afstemning.

H. P. Christensens Forslag vedtoges med 10 Stemmer mod 7.

3. (J. Nr. 279—1924). Indstilling fra Skovudvalget om, at **Skovarbejder Jens Chr. Jensen konstitueres som Skovfoged.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Da Ansøgeren allerede nu betaler til Pensionsfonden og derfor er berettiget til Pension i. H. t. Pensionsreglementet af 27. Januar 1921, tiltræder Udvalget, at Ansøgeren, uden Hensyn til Byraadets Beslutning af 6. Juni d. A. om Ændring i forannævnte Reglement, ansættes som Skovfoged med Løn efter Lønregulativets 8. Lønklasse med Lønanciennitet fra $\frac{1}{7}$. 1924 og Biholdelse af hans nuværende Pensionsanciennitet«.

Skovudvalget indstiller derefter, at der meddeles vedkommende Ansættelsesbrev, saaledes at han foreløbig konstitueres for 1 Aar.

M. S i m o n s e n forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 277—1924). Indstilling fra Skovudvalget om **fast Ansættelse af Skovfoged Aug. Johansen.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter at Skovfoged August Johansen har været konstitueret som Skovfoged i 1 Aar og udført sit Arbejde til Udvalgets Tilfredshed, indstiller man, at der gives ham fast Ansættelse som Skovfoged ved Aarhus Kommunes Skove fra 1. Maj 1923 at regne med Løn 3200 Kr., stigende med 200 Kr. aarlig hvert 3. Aar til

3600 Kr. samt Dyrtidstillæg. For Boligen fradrages 400 Kr. aarlig.«

M. Simonsen forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 28—1924). **Andragende fra Hjælpekassen om at faa stillet et Beløb paa 10000 Kr. til Raadighed til Understøttelse af arbejdsløse.**

Anbefalet af Udvalget til Forhandling med Hjælpekassen, saaledes at der bevilges indtil 10000 Kr. for Juli Kvartal.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 27²⁶—1924). **Andragende fra Murermester O. E. Poulsen om Statslaan til et Byggeforetagende ved Lundbyesgade.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler Andragendet overensstemmende med Stadsarkitektens Erklæring under Forudsætning af, at Andrageren godtgør at være Ejer af det som »Eget Indskud« opførte Beløb.

Tiltraadtes.

7. (J. Nr. 27²⁴—1924). **Andragende fra Malermestrene V. M. Riis og V. Petersen om Statslaan til et Byggeforetagende ved Nørregade.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler Andragendet overensstemmende med Stadsarkitektens Erklæring under Forudsætning af, at Andrageren godtgør at være Ejer af det som »Eget Indskud« opførte Beløb.

Tiltraadtes.

8. (J. Nr. 135—1924). **Andragende fra Magnus Nielsen, Viby, der driver Automobilruten Viby—Aarhus, om Fritagelse for Afgift for en Del af Strækningen, som han ikke befarer.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget.

Anbefaledes.

9. (J. Nr. 201¹⁶—1924). **Andragende fra H. Hoffmann om Tilladelse til at udleje en Lejlighed til tilflyttet Postembedsmand Schierning.**

Anbefalet af Udvalget for kommunal Boligkontrol.

Bevilgedes.

10. **Andragender om Godkendelse af Huslejlighedsopsigelser fra:**

- a. (J. Nr. 201¹⁸—1924). Louis Andersen, Klosterport Nr. 2.
b. (J. Nr. 201¹⁷—1924). R. Jensen, de Mezasvej Nr. 4.
c. (J. Nr. 201²⁰—1924). J. W. Møller, Tietgensplads Nr. 10.

Udvalget for kommunal Boligkontrol formener, at Byraadet savner Hjemmel til at godkende Opsigelserne.

Tiltraadtes.

11. (J. Nr. 201¹⁹—1924). Indstilling fra Udvalget for kommunal Boligkontrol om **Ophævelse af et uden Byraadets Tilladelse oprettet Lejemaal med en fra Viborg tilflyttet Famlie.**

Udvalget indstiller, at det paalægges Ejeren, at det omhandlede Lejemaal hæves inden en bestemt Tidsfrists Udløb.

F o r m a n d e n henstillede at sætte Fristen til 1. August.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Fristen sættes til 1. August.

12. (J. Nr. 285—1924). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalg om **foreløbig Besættelse af et Adjunktembede ved Marselisborg Skole.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Skolekommissionen kan billige den i Skrivelse fra Skoledirektøren omhandlede Ordning, saaledes at Lærer ved Læssøesgades Borgerskole

cand. phil. H. Westergaard fra Begyndelsen af næste Skoleaar vikarierer i det ledige Adjunktembede ved Marselisborg Skole — med Løn som en Mellem-skolelærer — indtil en Faglærer (cand. mag.) kan skaffes, men dog foreløbig ikke længere end til Slutningen af Skoleaaret 1924—25.

Skolekommissionen har imidlertid anset det for rigtigst at forelægge det ærede Byraad det forestaaende Arrangement til Billigelse med Hensetting om, at Ordningen ogsaa maa blive tilsendt Undervisningsministeriet til Godkendelse, da det jo drejer sig om en foreløbig Overflyttelse af en Lærer fra Borgerskolen til Marselisborg Skole«.

F o r m a n d e n anbefalede Indstillingen.

A. S n e u m forstod ikke, at det var saa vanskeligt at skaffe Lærere til Marselisborg Skole, da de jo havde samme Løn- og Arbejdsvilkaar som ved Statsskolerne. Taleren havde hørt sige, at en af Grundene var, at en Del af Lærerne ikke kunde faa Timer i Gymnasiet, men kun i Mellem-skolen.

F o r m a n d e n antog, at de, der havde bestaaet den fulde Eksamen, fik Timer i Gymnasiet ved Siden af Mellem-skolen. Grunden var vist særlig, at der for Øjeblikket var for faa cand. mag.'er.

A. M ø r u p bemærkede, at ved det ledige Embede var der i hvert Fald Timer baade i Mellem-skolen og Gymnasiet. En af Grundene til Vanskeligheden var vel den, at der var bedre Avancementsmuligheder ved Statsskolerne, hvorfor de fleste søgte dertil. For Øjeblikket fandtes der ingen ledige cand. mag.'er.

Indstillingen tiltraadtes.
